

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Bíróság dr. Bendik Gábor ügyvéd (1025 Budapest, Zöldlomb u. 17/B.) által képviselt **Levegő Munkacsoport Országos Környezetvédő Szövetség** (1075 Budapest, Károly krt. 3/A.) **I. r., Reflex Környezetvédő Egyesület** (9024 Győr, Bartók u. 7.) **II. r., Nimfea Természetvédelmi Egyesület** (5421 Túrkeve, Ecsegi u. 22.) **III. r., Védegylet** (1114 Budapest, Bartók B. u. 19.) **IV. r. és a Magyar Természetvédők Szövetsége** (1091 Budapest, Üllői u. 91/B.) **V. r. felpereseknek** dr. Takács Margit jt. által képviselt **Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség** (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.) **alperes** ellen, autóverseny engedélyezése tárgyában született közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében - mely perbe az alperesi pernyertesség érdekében dr. Jutassi György (1054 Budapest, Alkotmány u. 31. IV./17.) ügyvéd által képviselt [REDACTED] **beavatkozott** - meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság az alperes 2008. augusztus 22. napján kelt 14/3175-9/2007. számú határozatát a 2008. április 14. napján kelt, 15179-12/2008. számú I. fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek - mint egyetemleges jogosultaknak - 15 napon belül 25.000.- (azaz huszonötezer) Ft perköltséget.

Kötelezi a beavatkozót, hogy ugyancsak 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek -mint egyetemleges jogosultaknak - 25.000.- (azaz huszonötezer) Ft perköltséget.

Az eljárási illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A megyei bíróság felperesek keresete, alperesi és beavatkozói ellenkérelem és iratok, valamint a Honvédelmi Minisztériumtól kapott tájékoztatás tartalma alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az I. fokú Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a KTVF. 15.179/12/2008. számú, 2008. április 14. napján kelt határozatával engedélyezte beavatkozó részére a táborfalvai lőtér területén a Central Europe Rally elnevezésű tereprally verseny megrendezését 2008. április 20. és 24-én a határozatban részletezett feltételek betartása mellett. A határozat tartalmazza az általános kikötéseket, ezen túlmenően a versenyzőkre illetőleg a nézőkre vonatkozóan nevesített kikötéseket. A határozat indokolásában rögzíti, hogy a beavatkozó tereprally verseny megrendezéséhez kért engedélyt. Az I. fokú hatóság megállapította, hogy a tereprally verseny nyomvonala érinti a Dabas Város közigazgatási területén lévő kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzési területet, törvény erejénél fogva védett lápterületet, a Natura 2000. hálózat tervezett bővítésének területét, kiemelt jelentőségű természet megőrzési területet, valamint a vizes nyílás elnevezésű ugyancsak törvény által védett lápterületet. Rögzíti azt is, hogy a tervezett nyomvonalról 50m-re elhelyezkedő terület természetvédelmi oltalom alatt áll. Részletesen tartalmazza a határozat, hogy a területnek melyek a kiemelkedő értékei, mind a növény, mind az állatvilágot illetően. Rögzíti azt is a határozat, hogy az engedélyezési eljárás megindításának napja 2008. március 10. Az eljárás megindításáról az érintettek értesítést kaptak. Utal arra is a határozat, hogy jogszabály alapján a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség az eljárásba be lett vonva.

Kiderül a határozatból, hogy 2008. március 13-án a verseny nyomvonalának előzetes egyeztetése céljából bejárást tartott a terepen a hatóság, mely terepi bejáráson a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság térképet adott át megjelölve a természeti szempontból értékes, nézők elöl elzárandó és őrizendő, Natura 2000. jelölő élőhelyek és védett fajokban gazdag területrészeket, valamint a verseny közvetlen közelében, de a lőtérén kívül lévő országosan védett Dabasi Turjános Természetvédelmi Területet és környékét, továbbá a Kiskunsági Nemzeti Park határos területét. A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság szakmai véleményeként jelezte, hogy a megrendezésre kerülő versenyen nem zárható ki a természetvédelmi károkozás. Kiderül az is a határozatból, hogy a nyomvonal többszöri módosítása során olyan változatot, amely teljes mértékben kikerüli az értékes élőhelyeket nem sikerült kijelölni. Rögzíti ugyanakkor a határozat, hogy ezért irt elő feltételeket, melyek szigorú betartása mellett a közösségi élőhelyek nem károsodhatnak, a rendelkező részben meghatározott feltételek szigorú megtartása mellett a verseny megrendezése természetvédelmi szempontból kárt nem okoz.

A határozat részletes tájékoztatást tartalmaz arra nézve, hogy milyen következményekkel jár a védett természeti terület károsítása, veszélyeztetése, vagy jogellenes zavarása. Külön nevesíti a Büntető Törvénykönyv ide vonatkozó szakaszát a kiszabható büntetésre is kiterjedően. A határozat utal a jogszabályhelyre, mely a fellebbezés lehetőségét biztosítja és felhívja a figyelmét az engedélyesnek arra, hogy a verseny csak jogerős engedély birtokában tartható meg. Ugyanakkor utal arra, hogy az általános fellebbezési határidőn belül van a verseny időpontja, ezért az engedélyes kötelessége, hogy gondoskodjon a határozat jogerősítésének feltételeiről tehát arról, hogy a fellebbezési jogról való lemondásokat beszerezze.

Az elsőfokú hatóság a 2008. április 23. napján kelt KTVF:15179-25/2008. sz. határozatával a beavatkozó által szervezett Central Europe Rally elnevezésű teleprally verseny megrendezését - melynek időpontja 2008. április 23-ra módosult - megtiltotta. A határozat rendelkezését fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajthatóvá nyilvánította. Ez a határozat fellebbezéssel megtámadva nem lett. Indokolásában az elsőfokú hatóság utal saját tárgyi verseny megrendeléséhez hozzájárulását adó határozatához. Utal arra, hogy a Levegő Munkacsoport 2008. március 10-én levélben kérte ügyfélként történő felvételét az eljárásba. Felhívja a határozat a környezet védelméről szóló 1995. évi LIII. tv. 98.§ (1) bekezdését, amelyből következően a Levegő Munkacsoportot az ügyfél jogállása megilleti. A Levegő Munkacsoport április 22-én fellebbezéssel élt a verseny megrendezését engedélyező határozat ellen.

Az idő rövidségére és arra tekintettel, hogy a felügyelőségnek nem állt módjában a fellebbezésben foglaltak teljeskörű vizsgálata, a versenyt azonnali hatállyal megtiltotta. Utal arra is, hogy a hatóság elsőfokú döntése jogerőssé válik, ha ellene nem fellebbeztek és letelt a fellebbezési határidő, Jelen esetben azonban az engedélyező határozat nem emelkedett jogerőre. Bár az eredeti engedélyező határozat április 20. és 24. napjára járult hozzá a verseny megrendezéséhez, április 24. helyett a verseny időpontja április 23-ra módosult, ugyanazon a napon, amikor a tiltást tartalmazó határozat megszületett. Az iratokból megállapíthatóan a verseny lebonyolítása után került sor a határozat érintett részére történő kézbesítésére.

Az alperes a 2008. augusztus 22. napján hozott 14/3175-9/2007. számú határozatával az I. fokú határozatot helybenhagyta. Mint a határozatból kitűnik, az I. fokú határozatot a jelen per felperesei fellebbezték meg. Az I. fokú határozat tehát nem emelkedett jogerőre, ennek ellenére a verseny az eredetileg kitűzött időpontban lebonyolításra került. A határozat részletesen ismerteti a benyújtott fellebbezést azzal, hogy azt nem tekinti alaposnak. Kitér a határozat arra, hogy melyek a Natura 2000. területen megvalósuló események engedélyezésének szempontjai. Ismerteti a természetes élőhelyek és a vadon élő növény-és állatvilág megőrzéséről szóló 92/43/EGK. Tanácsi irányelv 6. cikkelyének 2 és 3. bekezdését. Utal arra, hogy az irányelvi rendelkezéseket a 275/2004.(X.8.) Korm. rendelet 10.§ (1) bekezdése ültette át a hazai jogi szabályozásba.

Ennek alapján megállapítja, hogy a Natura 2000. területre gyakorolt hatás jelentős voltát a rendezőnek és a természetvédelmi hatóságnak, tehát jelen esetben a felügyelőségnek is vizsgálnia kell. Amennyiben azt állapítja meg, hogy a hatás várhatóan nem lesz jelentős, akkor a különleges feltételek teljesülésének vizsgálatára nincs szükség. A hatás jelentős voltának eldöntésében kizárólag a természetvédelmi hatóság rendelkezik kompetenciával. Rögzíti a határozat, hogy a fő szabály, hogy akkor engedélyezhető az esemény, ha az nem fogja hátrányosan befolyásolni, veszélyeztetni, károsítani a Natura 2000. területet. Ez a szabály azonban nem minden esetben érvényesül, a káros hatás lehetőségének ellenére engedélyezni lehet az eseményt. Elismer ugyanis a jogi szabályozás olyan érdekeket, amelyek bár ellentétesek a természetvédelem érdekeivel, de alternatív megoldás hiányában elsőbbséget élveznek. Itt ismét felhívja az irányelvet a határozat, mely szerint, ha valamely elsődlegesen fontos társadalmi vagy gazdasági jellegű közösségi érdekre figyelemmel alternatív megoldás hiányában mégis végre kell hajtani egy tervet vagy programot a tagállam minden szükséges kiegyenlítő intézkedést megtesz a Natura 2000. általános egységességének megóvása érdekében. A tagállam az elfogadott kiegyenlítő intézkedésekről értesíti a bizottságot. Külön felhívja a határozat az engedély megadásának lehetősége körében a kiemelt fontosságú közérdeket (emberi egészség és élet védelme, közbiztonsághoz fűződő érdek, környezet szempontjából kiemelt jelentőségű kedvező hatás elérése) vagy egyéb kiemelt fontosságú közérdekek (így az ország társadalmi gazdasági fejlődése, illetve a honvédelmi érdek szempontjából lényeges törvényben, vagy kormányrendeletben meghatározott fontos fejlesztési cél), ezek indokolják az engedély megadását a természetvédelem érdekeivel szemben is.

Tényként rögzíti a határozat, hogy a felügyelőség is kockázatosnak ítélte a tereprally rendezését és ezért írta elő a kérelmezőnek a kárelhárítási terv készítését. Tényként állapítja meg azt is, hogy álláspontja szerint vizsgálta a felügyelőség, hogy az érintett területen a természetre a rendezvény jelentős hatást gyakorol-e vagy sem. Ezt követően részletesen ismerteti a határozat a kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területeket, amelyek a Natura 2000. hálózat részeként a 275/2004.(X.8.) Korm. rendelet hatálya alá tartozóak. A felsorolás tartalmazza a terület azonosítót, a terület nagyságát, a jelölő élőhelyeket és fajokat. Azt is tényként rögzíti, hogy az autóverseny időpontja élővilág védelmi szempontból a legkedvezőtlenebb időszak, mert a vizes élőhelyeken javában tart a védett kételtű fajok szaporodási ciklusa. Megállapítja a határozat, hogy a fokozott emberi jelenlét által okozott károk lehetősége felmerül, ezt csak fokozott odafigyeléssel és megfelelő személyzettel lehet meghatározni. Álláspontja szerint a határozat meghozatala előtt a felügyelőség tisztázta, hogy milyen feltételek szükségesek a károsodás elkerüléséhez és ennek biztosításához megfelelő feltételrendszert is megállapított. Annak elbírálása, hogy a tevékenység következtében keletkezett-e kár és ez minnek a következménye volt, az alperesi határozat szerint már külön eljárás során tisztázandó kérdés.

Összességében a II. fokú határozat arra a következtetésre jut, hogy a technikai sporteseménynek a megjelölt helyen, a kijelölt úton és a felügyelőség által előírt feltételek betartása esetén jelentős kockázata nincs, nem volt. A felügyelőség tehát szakmai hibát, jogszabálysértést az engedély kiadásával nem követett el.

Ezt követően a határozat kitér a fellebbezés egyes hivatkozásaira, ide tartozóan kifejti, hogy álláspontja szerint nem minősíthető jogszabálysértésnek ha a határozat felveti a fellebbezésre jogosultak jogról való lemondásának lehetőségét, mely éppen az idő rövidségére tekintettel indokolt volt. Tévesnek minősíti azt a fellebbezési hivatkozást is, hogy hatásvizsgálat elvégzésére lett volna kötelezhető az ügyfél és utal arra is, hogy a fellebbezés azon felvetésének, mely szerint az esetlegesen bekövetkező haváriák kompenzálására biztosíték nyújtására kellett volna köteleznie a rendezvény vezetőjét, nincs jogszabályi alapja.

Felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság az alperes engedélyező határozatot helybenhagyó másodfokú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően helyezze hatályon kívül és szükség esetén kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására. A kereseti kérelem ismerteti a tényállást, kihangsúlyozva, hogy a beavatkozó által kért engedély szerint megrendezésre kerülő verseny nyomvonalára érintette az Európai Közösségi Természetvédelmi Rendeltetésű Területekről szóló 275/2004. kormányrendelettel létesített Turján vidéke elnevezésű kiemelt jelentőségű, különleges megőrzési területet, a Dabas város közigazgatási területén fekvő 0720/1. hrsz. alatti, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. szerint ex lége védett lápterületet. Őrkény és Táborfalva területén a Natura 2000 hálózat bővítési területét, a kunpeszéri szakasz pedig különleges természetvédelmi területet és a védett lápnak minősülő vizes nyílás területét. Emellett a versenypálya nyomvonalától mindössze 50 méterre található a 45/2007. KvV. jelű rendelet alapján természetvédelmi oltalom alatt álló dabasi Turjános természetvédelmi terület. Utal a kereseti kérelem arra, hogy a területek kiemelkedő természetvédelmi értékeit az ügyben eljáró hatóságok maguk is nevesítetten rögzítik határozataikban.

A kereseti kérelem rögzíti, hogy az engedélyezési eljárás 2008. március 10-én indult. A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság szakmai véleményében kifejtette, hogy a területen a természetvédelmi károkozás nem zárható ki. Hangsúlyozottan utal a kereseti kérelem arra, hogy az elsőfokú hatóság álláspontja ellentmondásos tekintetben, hogy annak ellenére kiadja az engedélyt, hogy maga is aggályosnak tartja az elrendelt hiánypótlások megfelelő teljesítését. Az első, április 20-i futamot a táborfalvai lőtérén a szervezők még az engedély jogerőre emelkedése előtt megtartották és utóbb, 2008. július 12-én a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatósága már rögzítette írásban, hogy a futam résztvevői a terület természeti értékeiben jelentős károkat okoztak. Utal a kereseti kérelem arra, hogy az elsőfokú hatóság az elsőrendű felperes fellebbezése nyomán az időközben módosított április 23-i időpontra tervezett tereprally megrendezést megtiltotta.

A hatóság a határozatát azonban a verseny megkezdése után kézbesítette csak a szervezőknek, akik az átvételt követően is a verseny folytatása mellett döntöttek.

A kereseti kérelem utal arra, hogy a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság szakértői vizsgálat alapján megállapította, hogy a verseny alatt 6,4370 ha védett területet ért károsítás, melynek során több, mint 130 millió forint természetvédelmi értékű védett és fokozottan védett növényt károsítottak a verseny résztvevői és nézői. Utal a kereseti kérelem arra is, hogy az alperes határozatában, amellyel azonban helybenhagyta az elsőfokú határozatot, maga is rögzíti, hogy a verseny időpontjának megválasztása az élővilág védelme szempontjából a legkedvetlenebb időszakra esett. Ezt követően részletesen felsorolja a kereseti kérelem azokat a jogszabályokat, amelyeket álláspontja szerint mind az első, mind a másodfokú hatóság megsértett. Legelsősorban utal arra, hogy az elsőfokú hatóság saját hatáskörben megtiltotta a verseny lebonyolítását, mégpedig ugyanazon a számon, amelyen a versenyt engedélyezte. Ez a határozat jogerőre emelkedett. Az alperesnek nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni a másodfokú határozat meghozatalakor, hogy egy korábban megtiltott eseményt engedélyez utólag, akkor, amikor a tiltó határozat jogerőre emelkedett. A másodfokú határozattal azonban az engedélyező határozat lett helybenhagyva. Így megsértette az alperes a tényállás tisztázási kötelezettséget is, amikor határozatában figyelmen kívül hagyta a második futam lebonyolításának módosított időpontját, ugyanis változatlanul április 20. és 24. napját jelölte meg a futamok időpontjának.

Felperesek hivatkoznak arra is, hogy az eljárásban az elsőfokú hatóság teljesen figyelmen kívül hagyta az EU irányelveket és a jogszabályok előírásait, ezen követelmények előírásainak betartásával az alperes is csak arra az egyetlen következtetésre juthatott volna, hogy természetvédelmi területen tereprally verseny nem engedélyezhető. Az engedélyezett nyomvonal ugyanis Natura 2000 védelem alatt álló kiemelt jelentőségű különleges természetvédelmi területeket érint. A területet kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzési területként fogadta el az Európai Bizottság. A területek kiemelkedő értékei a nagy kiterjedésben előforduló pannon homoki gyepek, nyáras lankások, kékperjés láprétek, valamint nagyszámú védett növény és állatfaj, köztük az óriás útifű, illetve a fokozottan védett rákosi vipera. Felhívja részletesen a kereset a természetes élőhelyek és a vadon élő növény és állatvilág megőrzéséről szóló 94/43/EGK.Tanácsi irányelvet, annak is a 6.Cikk (4) bekezdését. Utalnak arra is kereseti kérelmükben felperesek, hogy a hivatkozott élőhely védelmi irányelvet, a hazai jogba átültető jogszabályt is sérti a kiadott engedély. A 275/2004-es kormányrendelet 10/A.§ (2) bekezdése szerint ugyanis csak akkor engedélyezhető a Natura 2000 területen az ott megtalálható élővilágra jelentős hatással bíró esemény, ha az kiemelt fontosságú közérdeknek minősül, az emberi egészség és élet védelme, a köz biztonságának a fenntartása, valamint a környezet szempontjából kiemelt jelentőségű, kedvező hatás elérése szempontjából. Felperesi megítélés szerint a versenyt semmiképp nem lehet közérdekűnek tekinteni.

Miután a közérdek fennállása az adott területen rendezett események engedélyezésének kulcseleme, ezért a határozat indokolásának is részét kellene képeznie. A mulasztással azonban az alperesi hatóságok a Ket. 72.§ (1) bekezdésének e. pontját sértették meg.

Az alperes nem hagyhatta volna helyben az elsőfokú hatóságok határozatát anélkül, hogy ne végeztette volna el az uniós és a magyar jogszabályok szerint kötelező hatásvizsgálatot a terv engedélyezése előtt. Az élőhelyvédelmi irányelv 6. Cikk (3) bekezdése ezt egyértelműen előírja és ugyanilyen rendelkezést tartalmaz a 275/2004-es kormányrendelet is. Az elmulasztott vizsgálat elkészítése semmiképpen nem lett volna mellőzhető már az elsőfokú eljárásban, hiszen ettől csak akkor lehetett volna eltekinteni, hogyha a terv az elővilágra - a vonatkozó adatok alapján - várhatóan nem lesz jelentős hatással. A jelentős károsító hatást azonban már a futam lebonyolítása előtt valószínűsíteni lehetett, ezt az elsőfokú határozat - utalva a Duna-Ipoly Nemzeti Park szakértői véleményére - több helyen kiemelte. Nem tekinthető a hiánypótlásra benyújtott dokumentáció a hatások átfogó vizsgálatának, még az elsőfokú határozatból is kitűnik, hogy az engedélyező hatóság sem volt elégedett a benyújtott tervekkel. Különösen jogszabálysértőnek tekinti a keresetlevél azt, hogy az alperes a másodfokú határozat meghozatalakor már egyértelműen megállapíthatta volna a jelentős hatást, miután a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság súlyos jogszabálysértéseket és jelentős természetvédelmi kárt állapított meg. A felperesek keresetükben kifejezésre juttatják azt az álláspontjukat, hogy a határozatokban meglévő hiányosságok feltehetően arra is visszavezethetők, hogy végeredményben nem állt elegendő idő a hatóságnak rendelkezésére, tehát a kérelem a verseny első időpontjához képest olyan időpontban lett előterjesztve, amikor a szükséges vizsgálatok lefolytatására már nem is volt idő.

Felperesi álláspont szerint az indokolási részben mechanikusan felsorolt törvényhelyek a szükséges előírások pontos megjelenítését nem pótolhatják. Külön foglalkozik a felperesi kereset a másodfokú határozat hiányosságaival. Hiányolja azt is a felperesi kereset, hogy nem voltak a szervezők megfelelő biztosítékadásra kötelezve, annak ellenére, hogy számítani lehetett a jelentős anyagi károk bekövetkeztére és a kármentesítés szükségességére. Ennek különösen kiemelkedő a jelentősége, miután a gyakorlatban a helyreállítási munkák elvégzése - tekintettel arra, hogy a szervező nem nagy törzstőkével alapított project cég - szinte lehetetlennek látszik. Nem ért egyet a felperesi kereset az alperes másodfokú határozatának azon indokolásával, hogy nincs jogforrási alapja a biztosítékadás előírásának, a természetvédelemről szóló törvény 73.§ (1) bekezdése ezzel az állásponttal ellentétes szabályozást tartalmaz.

A kereseti kérelemben kitérnek felperesek arra is, hogy az elsőfokú hatóság olyan feltételeket és kikötéseket tett, amelyek nem valóságűek. Ezen kikötések megszegését már a határozat meghozatalakor alaposan valószínűsíteni lehetett, de a másodfokú határozat meghozatalának idejére már biztossá vált, ennek ellenére az alperes a fellebbezés elbírálása során ennek következményeit nem vonta le.

Jogszabálysértőnek minősíti a felperesi kereset az alperesi határozatot azért is, mert végül is jogerős engedély nélkül lett a tereprally verseny megszervezve. Ezt az alperesnek nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni, hiszen az esemény utólagos engedélyezésével megsértette a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvény 1.§ (1) bekezdését, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezését. Az alperes eljárásával súlyosan rombolta a közigazgatási szervek jogszerűséget óvó és az állam természeti értékeit megvédő szerepéhez kapcsolódó képet. A fellebbezés az ügyfél számára az Alkotmány által előírt alapjog, erre 15 napos határidőt biztosít a törvény, amely 15 nap arra szükséges, hogy eldöntsék az ügyfelek, élnek-e vagy sem jogorvoslati jogukkal. Jogsértő és rosszhiszemű, hogy az alperes által helybenhagyott elsőfokú határozat az engedélyest arra biztatja, hogy az ügyfeleket mondassa le a fellebbezési jogról, ily módon gondoskodva a fellebbezési határidő lejárta előtti jogerősítésről a futam kitűzött időben történő lebonyolítása érdekében. Reálisan számolnia kellett volna azzal az elsőfokú hatóságnak, hogy az engedélyes a határozat jogerőre emelkedése előtt rendezze meg futamot.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett határozat mind az anyagi, mind az eljárási jogszabályoknak megfelelő, ügy érdemére kiható jogszabálysértést a hatóságok eljárásaik során nem követtek el.

Alperes ellenkérelmében utal arra, hogy a beavatkozó 2008. március 4-én nyújtott be kérelmet az elsőfokú hatósághoz a Central Europe Rally elnevezésű tereprally elnevezésű verseny megrendezésére. Kérelméhez csatolta a verseny programjának részletes leírását, az érintett terület térképét, a területen található védett és fokozottan védett növényekről és állatokról az állapotfelmérést. Utal a nyilatkozat arra, hogy a határozat meghozatala előtt az elsőfokú hatóság egyeztető tárgyalást tartott, hiánypótlásra hívta fel a kérelmezőt, melynek az részben eleget tett. A kárelhárítási terv azonban a nyilatkozatból is kitűnően az engedélyező határozatot követően érkezett meg az elsőfokú hatósághoz. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú határozat rendelkező része megfelelő feltételrendszerrel állapított meg, részéről pedig időelőtti lett volna annak elbírálása, hogy keletkezett-e kár, s az annak következménye volt-e, hogy az engedélybe foglalt előírásokat megszegték. A határozat meghozatala után történt események legfeljebb másik eljárás tárgyát képezhetik. Az a körülmény, hogy az engedélyben foglalt előírásokat a versenyzők és a nézők megszegték, nem fogja visszamenőleg jogszabálysértővé tenni az engedélyt.

Nyilvánvaló, hogy az alperesnek is csak azokat a körülményeket és feltételeket lehetett vizsgálnia, amelyek az elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően álltak fenn. Hogy az alperes a határozat meghozatalánál már az ügyis túlhaladott időpontokkal nem foglalkozott, nem tekinthető az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek.

Alperes kifejezésre juttatja álláspontját, mely szerint nincs olyan általános jogszabályi tiltás, amely kimondaná, hogy valamely védett területen sportcélú rendezvény megtartására nem kerülhet sor. Miután egy rövid ideig tartó sportrendezvényről volt szó, már önmagában erre figyelemmel jelentős hatást megállapítani nem lehetett, így nem kellett a tevékenység közérdekűségét bizonyítani. Az a körülmény, hogy a határozat meghozataláig nem állt rendelkezésre a törvény által biztosított 90 nap, még nem jelenti azt, hogy a hatóságnak ezt az időtartamot mindenképpen ki kell merítenie. Meghozhatja előbb a határozatát, ha annak meghozatalához szükséges adatok már előbb rendelkezésre állnak.

Alperes ellenkérelmében részletesen foglalkozik a felperesi keresetben felsorolt hiányosságokkal és részletesen kifejti azzal ellentétes álláspontját. Hangsúlyozza, hogy a hatóság nem indulhat ki abból, hogy az általa előírt feltételeket az engedélyes nem tartja be. Az elsőfokú hatóság 19 pontban határozta meg a feltételeket, amelyek mind a versenyzői, mind a nézői magatartás követelményeit részletezték. Kérelmező csatolta a környezetvédelmi és a kárelhárítási tervet is. Ami a biztosítékadásra való kötelezést illeti, a felperes által hivatkozott jogszabállyal kapcsolatban az alperesi álláspont az, hogy végrehajtási rendelet kiadására még nem került sor. Vitatja a felperesi keresetnek a megalapozottságát az alperesi nyilatkozat arra vonatkozóan is, hogy hatásvizsgálatot kellett volna lefolytatni. A 314/2005. kormányrendelet tartalmaz ilyen előírást környezetvédelmi engedélyezési eljárás során. A jelen eljárás tárgyát képező ügy azonban a rendelet mellékleteiben nem szerepel. Összegezve alperes álláspontját, hangsúlyozta, hogy a másodfokú hatóságnak eljárása során az elsőfokú határozatot és az azt megelőző eljárást kell megvizsgálnia. Álláspontja szerint az elsőfokú hatóság eleget tett a tényállás tisztázási kötelezettségének, határozatát hatáskörében eljárva megalapozottan hozta meg.

A verseny szervezője [REDACTED] az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott. Beavatkozási kérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint egy kérdést kell tisztázni, mégpedig azt, hogy az engedélyezési eljárásban a hatóságok betartották-e az ügyel összefüggésben irányadó eljárási és anyagi jogszabályokat. Idetartozóan csak azok az események és információk vehetők figyelembe, amelyek az adott időponttal közvetlen összefüggésben vannak, így az utólag történteknek jelentőséget semmiképpen sem lehet tulajdonítani. Felperes tehát utólagosan bekövetkezett eseményekkel nem támaszthatja alá eredményesen az álláspontját.

Beavatkozó hivatkozott arra, hogy egy 8000 ha-s útvonalról van szó, amelyből a táborfalvai lőtér mindösszesen 1746 ha-al képviseli magát, amely az egész területnek alig az 1/4-e. A táborfalvai lőtér hasznosítását tekintve nem egy arborétum. Egy évben több alkalommal van terhelve, azon nehézgép járművek, helikopterek és harci kocsik közlekednek. Nem lehet azt mondani, hogy következményeit illetően egy technikai sport nagyobb megterheléssel járna.

Nem vitatta beavatkozó, hogy a Natura 2000 területhez tartozik a terület és nem vitatta, hogy élővilága van, amely oltalom alá tartozik. Álláspontja szerint azonban ezek nem zárják ki a sportrendezvény megtartását. Beavatkozó álláspontja szerint is az alperesi elsőfokú hatóságnak elsősorban azt kellett eldöntenie, hogy a rendezvénynek van-e jelentős hatása. Ha jelentős hatása várható, akkor feltételeket, előírásokat lehet a határozatba foglalni és ezek betartása esetén a káros hatás nyilvánvalóan kiküszöbölhető. Csak abban az esetben, ha jelentős hatás várható, akkor jön be a speciális közérdek fogalma. Álláspontja szerint a felperes téved, amikor eleve feltételezi és abból indul ki, hogy az adott vegetációra nézve a versenynek mindenképp jelentős hatása lett volna. A folyamatban lévő, veszélyeztetés és károkozás miatt indult eljárásban kiderül, hogy jelentős hatás még az utólag bekövetkezett történések ismeretében sem állítható, miután a versennyel érintett terület 6,4 ha, ami a teljes területnek 0,076 ezreléke. A Táborfalvára eső részen belül is mindössze annak 0,03 százaléka. Ezzel szemben a teljes védelem alatt álló természetvédelmi terület 4945 ha.

Beavatkozó hivatkozott arra, hogy térkép lett csatolva, állapotfelmérés, tervek és javaslatok, a közel 2 hónapos engedélyezési eljárásban minden körülmény vizsgálatra került. Az, hogy a károkozás nem zárható ki, az egyszerűen abból adódik, hogy az emberi jelenlét önmagában ezt magában hordozza. Ennek a megállapításnak azonban értéke nincs. Az engedélyt a hatóság feltételek közé szorította, hogy az engedélyes, illetve a résztvevők magatartásával kapcsolatban utólag problémák merültek fel, ez nem hat ki az engedélyező határozat jogszerűségére. Nincs értéke annak a felperesi állításnak sem, hogy nem volt álláspontja szerint teljeskörű a vizsgálat, mert ezt felperes nem is támasztja alá, de az iratok is ellentmondanak ezen szubjektívnek minősíthető állításnak. A határozat jogszerűségére nyilvánvalóan nem hathat ki az sem, hogy a felhívott jogszabályok szövegét nem kimerítően ismerteti az engedélyező hatóság.

Beavatkozó álláspontja szerint amikor felperes - a hatásvizsgálat, hatásbecslés vonatkozásában - a tanács módszertani útmutatójára utal, akkor annyiban tévedésben van, hogy az nem tekinthető jogforrásnak és a magyar jogban megfelelője nincs is. Maga az útmutató jelenti ki önmagáról, hogy nem kötelező érvényű. A biztosítékadással kapcsolatban is osztja beavatkozó az alperesi álláspontot, külön jogszabály feltételeinek fennálltára utal ugyanis a törvényi megfogalmazás, jelenleg azonban ilyen végrehajtási szabály a jogrendszerben nincs.

Beavatkozó szerint a verseny szempontjából nincs jelentősége annak sem, hogy eredetileg a 24-re tervezett verseny 23-án került megtartásra. Az, hogy az elsőfokú hatóság leállította a versenyt, az csupán arról szólt, hogy kifejezésre juttassa, hogy az nem jogerős engedély birtokában bonyolódik. Egyébként 23-án csak 12 órakor állította le a hatóság a versenyt, ami 13 óráig tartott volna.

A felperesek keresete alapos.

Jelen per közigazgatási per, melyben a bíróságnak arra van felhatalmazása, hogy vizsgálja, az alperes eljárása során betartotta-e az ügy tárgyára is figyelemmel irányadó eljárási és anyagi jogszabályokat. A jogszabálysértésnek elsősorban anyagi jogszabály megsértésében kell megvalósulnia, nem kizárt azonban az, hogy eljárási jogszabálysértés szolgáljon a hatályon kívül helyezés alapjául. E körben a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma 31. számú állásfoglalásában mutatott rá arra, hogy az utóbbi eset akkor következhet be, ha az eljárási jogszabálysértés súlyánál fogva olyan jelentős volt, hogy kihatott – kihathatott – az ügy érdemi elbírálására. Alapja lehet a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének az alperes téves jogszabályi értelmezése is.

Az iratok között fellelhető 2008. március 10-én kelt bérleti szerződés szerint a HM, mint bérbeadó a beavatkozónak, mint bérlőnek a Várpalota Lő és Gyakorlótér, valamint Táborfalva Lőtér megnevezésű ingatlanokon lévő - a szerződés mellékletét képező térképen megjelölt - részt adja bérbe autós terepverseny megrendezése céljából. A bérleti szerződés határozott időre szól, Táborfalva esetében 2008. április 9-23-ig, Várpalotára nézve pedig 2008. április 9-től május 1-ig terjedő időre. A birtokbaadás napja április 9. A szerződés 9. pontja rögzíti, hogy a rally tervezett útvonala (beleértve a kijelölt parkolókat, a szerviz, az üzemanyag vételezés céljára, továbbá az érdeklődők számára kialakított területrészeket is) - az előzetes útvonaltervezés alapján - különleges természet megőrzésű területeket, védett, a Natura 2000 ökológiai hálózat részét képező, illetve arra kijelölt területeket is érint.

Az iratok között elfekvő Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságának a bérbeadó HM Infrastrukturális Ügynökségéhez intézett leveléből kitűnőleg a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság a 2008. február 21. napján megtartott helyszíni egyeztetéssel kapcsolatban előzetesen véleményt adott. E vélemény tartalmazza, hogy a tervezett rally verseny helyszíne és időpontja természetvédelmi szempontból két ok miatt sem szerencsés. A területen nagy kiterjedésben találhatóak jó természeti állapotú, védett és fokozottan védett fajokban gazdag, magas érzékenységgű területek. A rally tervezett időpontja a vegetációs és szaporodási időszak biológiai szempontból intenzív szakasza, amikor a közvetett, vagy közvetlen zavaró hatások az egész évre kiható károsodást válthatnak ki.

Kijelenthető, hogy a tervezett nagyságrendű sportesemény megvalósításakor csak kivételesen gondos tervezés, szabályozás és lebonyolítás esetén kerülhető el a nagymértékű természetvédelmi károkozás. A vélemény tartalmazza, hogy az előzetes nyomvonaltervet elvi szinten sem tartják szakmai szempontból elfogadhatónak.

A természetes élőhelyek, valamint a vadonélő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv kimondja, hogy fő célja a biológiai sokféleség fenntartásainak előmozdítása. Rögzíti, hogy a tagállamok európai területén belül folyamatosan károsodnak a természetes élőhelyek és egyre növekszik a súlyosan veszélyeztetett vadonélő állat és növényfajok száma. A 3. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a különleges természetmegőrzési területek egységes európai ökológiai hálózatát Natura 2000 néven hozzák létre.

A 6. cikk utal arra, hogy az adott természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzésekre figyelemmel megfelelő vizsgálatot kell folytatni minden olyan terv vagy program hatásait illetően, amely a természeti terület kezeléséhez nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen, de valószínűleg jelentős hatással lesz arra. Amennyiben a természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának kedvezőtlen eredménye ellenére valamely elsődlegesen fontos társadalmi vagy gazdasági jellegű közösségi érdekre figyelemmel alternatív megoldás hiányában mégis végre kell hajtani egy programot, a tagállam minden szükséges kiegyenlítő intézkedést megtesz a Natura 2000 általános egységességének megóvása érdekében. A kiegyenlítő intézkedésekről a bizottságot értesíteni kell. Amennyiben az érintett természeti terület kiemelt jelentőségű természetes élőhely típust foglal magában, vagy veszélyeztetett faj élőhelyéül szolgál, kizárólag az emberi egészséggel, a közbiztonsággal, vagy a környezet szempontjából elsődlegesen fontos előnyökkel kapcsolatos, továbbá a közérdek kényszerítő indokain alapuló szempontokat lehet érvényesíteni.

A fajok védelméről szóló fejezet 12. cikke tilalmat fogalmaz meg a mellékletben felsorolt állatfajok szándékos zavarása, különösen párzás, utódnevelés, áttelelés és vándorlás idejére.

A Natura 2000 az Európai Unió ökológiai hálózata, egy olyan összefüggő ökológiai hálózat, amely a közösségi jelentőségű természetes élőhely típusok, vadonélő állat és növényfajok védelmén keresztül biztosítja a biológiai sokféleség megóvását és hozzájárul kedvező természetvédelmi helyzetük fenntartásához, illetve helyreállításához. Magyarország az Európai Unióhoz történő csatlakozását követően fokozatosan harmonizálja a jogrendjét a közösségi irányelvekhez. A Natura 2000 területének kijelölésére a kormány rendeletet alkotott, majd a területek határait a 2006-os környezetvédelmi miniszteri rendelet véglegesítette.

Hazánkban a Natura 2000 területekkel kapcsolatos természetvédelmi eszközöket és célokat az Európai Közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X.8.) Korm.rendelet határozza meg. A szabályozás fontos eleme, hogy bármely projectre vagy tervre, amely jelentős hatással lehet a Natura 2000 területek természetvédelmi állapotára, veszélyezteti a területek állagát, hatásvizsgálatot kell végezni.

A hatásvizsgálatnak elsősorban a területen található 1. sz. mellékletben felsorolt élőhely típusokra és a 2. sz. mellékletben található fajokra kell összpontosítani. A terv vagy project csak akkor hagyható jóvá, ha a közösségi jelentőségű fajok vagy élőhely típusok fennmaradására nem jelent veszélyt.

Az élővilág védelmi irányelv mellékletében szerepel a hazánkban élő endemikus állatfaj a rákosi vipera. Magyarországon a rákosi vipera 1982. óta védett, 1986. óta fokozottan védett, 1992-től pedig természetvédelmi szempontból a legkiemeltebb kategóriába tartozik, természetvédelmi értéke 1 millió forint. A faj szerepel a Natura 2000 listáján, az összes előfordulási helye bekerült a Natura 2000 hálózatba. Ezekre a területeken a területkezelést alá kell rendelni a rákosi vipera élőhely igényeinek.

Mint minden hazai hulló, a rákosi vipera is telet, október közepe táján vonul el és csak áprilisban jön elő, meglehetősen legyengült állapotban. Hibernált állapotban vészlik át a hideg napokat. Párázra áprilisban kerül sor. A tavaszi nászidőszakban a hímek különösen sokat mozognak. A rákosi vipera-védelmi központ az ELTE Genetikai Tanszékével és a Fővárosi Állat- és Növénykertnek az együttműködésével valósítja meg a befogott egyedek szaporítását a szükség szerinti visszatelepítés céljára.

A rákosi vipera magyar gerinces fauna elismerten legveszélyeztetettebb faja, teljes magyarországi állományát 500 példánynál is kevesebbre lehet becsülni.

Az Európai Közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X.8.) Korm.rendelet 1.§-a rögzíti, hogy a rendelet célja a Natura 2000 területeken előforduló, a mellékletekben meghatározott közösségi jelentőségű élőhely típusok, illetve fajok megőrzéséhez szükséges előírások megállapítása. A közösségi jelentőségű fajok között szerepel a rákosi vipera. A rendelet 3.§ c. pontjában rögzíti, hogy hatálya többek között a jóváhagyott Natura 2000 területekre terjed ki, idevonatkozóan az e rendelet szerinti szabályokat kell alkalmazni.

A felhívott kormányrendelet 10.§-ának (1) bekezdése kimondja, hogy olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését, vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, vizsgálni kell a természetvédelmi helyzetre gyakorolt hatását.

Amennyiben jelentős hatása lehet a tervnek, akkor hatásbecslést kell végezni. Az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásban kell lefolytatni a hatásbecslést.

A (8) bekezdés mondja ki, hogy ha a természetvédelmi helyzetre a terv a hatásbecslés alapján kedvezőtlen hatással jár és egyéb ésszerű megoldás a terv megvalósításához nincs, de a tervhez közérdek fűződik, akkor a terv engedélyezhető.

A 10/A.§ - amely 2006.X.17-től hatályos - kimondja, hogy az a terv, amely jelentős hatással lehet valamely Natura 2000 területen előforduló fajra, élőhely típusra, kizárólag kiemelt fontosságú közérdekből fogadható el, illetve engedélyezhető.

A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm.rendelet 1.§-a kimondja, hogy a rendelet hatálya az 1-3. sz. mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre, valamint azok jelentős módosításaira, változtatásaira, terjed ki. Kivonja a rendelet hatálya alól a 3. sz. melléklet nevesített pontjaiban szereplő tevékenységeket, ha azok kutatásra, fejlesztésre, valamint új termékek és folyamatok tesztelésére szolgálnak. Az 1.§ (3) bekezdése rögzíti, hogy a tevékenység megkezdéséhez, ha az a 3.sz. mellékletben szerepel (d.pont) és a tevékenység várható környezeti hatásai jelentősek, környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján környezetvédelmi engedély szükséges. A 3. sz. melléklet 105. és 106. pontja utal a Magyar Honvédség lő- és gyakorlóterére, illetve védett természeti területre, a 126. és 130. pont pedig a terepmotorozásra, terepautózásra, illetőleg állandó motoros járművek által végzett tevékenységekre védett természeti területen.

A 3.§ (1) bekezdése egyértelműen fogalmazza meg annak személyét, aki előzetes vizsgálatot köteles kezdeményezni a felügyelősnél, ha olyan tevékenység megvalósítását tervezi, amely az 1. vagy a 3. sz. mellékletben szerepel.

A 4. sz. melléklet részletesen felsorolja az előzetes vizsgálati dokumentáció tartalmát, mely szerint: nyomvonalas létesítménynél a tervezett nyomvonal továbbvezetésének és távlati kiépítésének ismertetése, továbbvezetés tervezése során figyelembe vett környezeti szempontok, feltárt környezeti hatások összegzése, környezetre várhatóan gyakorolt hatások előzetes becslése, a Natura 2000 területet érintő hatások.

A hivatkozott kormányrendelet 5. sz. melléklete is kiemeli a Natura 2000 területét, mely szerint a vizsgálatnak ki kell terjednie a terület kijelölése alapjául szolgáló fajok, élőhely típusok kedvező természetvédelmi helyzetére gyakorolt hatás mértékére.

A 6. sz. melléklet a környezeti hatástanulmány általános tartalmi követelményeit sorolja fel, kitérve arra, hogy a hatástanulmány készítésekor a hatásterületet hogyan kell meghatározni, melyek a meghatározás szempontjai.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. 50.§ (1) bekezdés: a hatóság kötelezettségévé teszi a döntéshozatalhoz szükséges tényállás tisztázását. Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése kimondja, hogy a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközöket, de törvény előírhatja, hogy határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, illetve törvény, vagy kormányrendelet meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a beszerzését.

Az eljárás során valamennyi fél egyetértett abban, hogy a Natura 2000 természetvédelmi területhez tartozó területen került sor a verseny lebonyolítására. A verseny megrendezésére szolgáló terület jellege és abból adódó jellemzői egyébként mind az első, mind a másodfokú határozatban teljes egészében részletesen ismertetésre kerültek. Ehhez képest a hatóság a tényállás megállapítása során teljes egészében figyelmen kívül hagyta azokat a felhívott jogszabályhelyeket, és nemzetközileg is előírt normákat, amelyek az adott területen történő mindenfajta tevékenység végzése során engedélyhez vannak kötve. Az elsőfokú hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy jelentős hatás nem várható, ezt az álláspontját azonban semmivel nem támasztotta alá. Figyelmen kívül hagyta a Duna-Ipoly Park Nemzeti Igazgatóságának a véleményét, amely szerint különös jelentősége van a verseny megrendezésének időpontja szempontjából.

Egy hatóságnak akkor van mérlegelési jogköre, ha azt jogszabály lehetővé teszi. Ha jogszabály kötelező előírást tartalmaz a hatóság felé, hogy a tényállás megállapítása és az ügy érdemi elbírálása során milyen előírásokat kell betartania, akkor legfeljebb ezen kötelező előírások elvégzése után, a feltárt tények ismeretében kerülhet abba a helyzetbe, hogy mérlegeljen. Természetesen ezen mérlegelési tevékenységet csak akkor végezheti el, ha a lefolytatott vizsgálat eredménye erre lehetőséget ad. A mérlegelési tevékenység akkor fogadható el, ha az a mérlegelés megfelelően feltárt tényálláson alapul és okszerű. A hatóság jelen esetben semmiféle vizsgálatot nem folytatott le, így nem is került abba a helyzetbe, hogy teljeskörűen feltárta volna azokat a hatásokat, amelyekkel adott természetvédelmi területen a megtervezett verseny lebonyolításával számolni lehetett.

A felhívott jogszabályhelyek alapján ugyanakkor egyértelműen megállapítható, hogy semmiféle olyan programról, tevékenységről nincs szó, amely kiemelt érdekeket hordozna, és amely a természetvédelmi érdekekkel szemben elsőbbséget kaphatott volna.

Az ítéletben előzőekben már hivatkozottak szerint eljárási jogszabálysértés esetén akkor van mód és lehetőség a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezésére, ha az kihatott az ügy érdemére.

A tényállás tisztázatlansága egyértelműen olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemére kihat, hiszen megalapozott döntés csak a tényállás ismeretében hozható. A tényállás teljeskörű tisztázásához a felhívott anyagi jogszabályokkal előírt rendelkezéseket kellett volna betartania a hatóságnak, s csak a lefolytatott eljárások eredményének ismeretében tudott volna megnyugtatóan állástfoglalni tekintetben, hogy egyáltalán milyen hatás várható a Natura 2000 természetvédelmi területen a verseny megrendezése esetén. Ezt az álláspontot nem gyengíti az a sajnálatos tény, hogy az iratokból megállapíthatóan, hogy az adott területen rendszeresen zajlanak a per tárgyához hasonló rendezvények.

Lényeges eljárásjogi szabályt sértett az elsőfokú hatóság akkor is, amikor a verseny megrendezésére lehetőséget biztosított anélkül, hogy a határozat jogerőre emelkedett volna. A Ket. jogorvoslati rendszere biztosítja az Alkotmányban szabályozott alapvető jog érvényesülését, tehát azt, hogy a hatósági döntéssel szemben jogorvoslati eszközt lehessen igénybe venni. Ilyen jogorvoslati eljárás a fellebbezési eljárás. A határozat jogerőre emelkedéséig a határozatba foglalt jogok nem gyakorolhatóak. Ily módon tehát akkor, amikor a határozatában az elsőfokú hatóság maga sem zárta ki annak lehetőségét, hogy a jogerőre emelkedés előtt kerüljön sor a verseny megrendezésére, akkor megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot azzal, hogy a kérelmező figyelmét felhívta a jogorvoslatról való lemondás lehetőségére. Tette ezt annak ellenére, hogy számolhatott azzal, hogy az I.r. felperes él jogorvoslati jogával, hiszen jóval a határozat meghozatala előtt deklarálta az elsőfokú hatósággal az ügygel kapcsolatban fennálló, ügyféli minőségét. E tekintetben azért sem ért egyet a bíróság az alperes és a beavatkozó álláspontjával, mert ennek a lehetőségnek az ismertetése a hatóság részéről az ügyfélegyenlőséget is sérti hiszen a kérelmezőnek előjogot biztosít.

Ami az alperesi határozat jogszerűségét illeti, ugyanazon fentiekben felhívott jogszabálysértések állapíthatók meg teljeskörűen az alperes terhére is. Az elsőfokú hatóság által elkövetett jogszabálysértéseknek a következményeit levonhatta volna az alperes, hiszen a törvénysértés megítélése szempontjából - mint ahogy ezt saját nyilatkozatában is állítja -, nem volt jelentősége annak, hogy már okafogyottá vált a verseny engedélyezésével kapcsolatos mindennemű intézkedés. A jövőre nézve hasonló eljárásokra megadhatta volna az iránymutatást az elsőfokú hatóságnak ezzel szemben teljesen következtelen, mikor maga is részletesen ismerteti az érintett terület értékeit, majd jogilag azonos álláspontra helyezkedik, mint az elsőfokú hatóság. Kétségtelen tény, hogy az utóbb bekövetkezett körülmények, köztük a folyamatban lévő - természetkárosítás miatt indult eljárás - meghaladják jelen per kereteit, de annyi megállapítást, tanulságot megenged, hogy körültekintő eljárással a károkozás elkerülhető vagy minden bizonnyal legalábbis mérsékelhető lett volna.

Tekintettel arra, hogy a kifejtettek alapján a Pp. 339.§ (1) bekezdésében felhívott feltétel - jogszabálysértés - megvalósult, a megyei bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatokra kiterjedően hatályon kívül helyezte. Új eljárás elrendelésére értelemszerűen nem került sor.

Az eljárás illetékét az Állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM.r. 14.§-ában és az 1990. évi XCIII. tv. 5.§-ában foglaltakra figyelemmel.

A Pp. 78.§ (1) bek. alkalmazásával kötelezte a megyei bíróság alperest és alperesi beavatkozót - felperesek javára - perköltség fizetésére.

Az ítélet ellen a Pp. 340. §. (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2009. július 6.

dr. Laudon Beáta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

